

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

εὑρίσκεται εἰς καλλιτέραν σχετικῶς κατάστασιν. Ἐν μόνον κρούσμα ἀνεφάνη μετὰ τὴν γενομένην ἐκκαθάρισιν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, τοῦτο ὅμως ἀποδίδεται εἰς πολλῶ προγενεστέραν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐμαίνετο ἡ ἐπάρατος νόσος χρηματοφαγία.

Πολλοὶ τῶν ἐν τῇ χρηματιστηρίῳ ἐζήτησαν νὰ ἐπουλώσωσι τὰ ἐλαφρυνθέντα θυλάκιά των εἰς τὸ χαρτοπαίγιον καὶ λέγεται ὅτι ἡ τύχη τοὺς προσεμεδίασε, λέγεται ὅμως ὅτι καὶ τοὺς προσεμάδησε· πιστεύσατε ὅτι θέλετε ἐκ τῶν δύο.

Τὰ *Λαύρια* ἔχουσι τάσιν ὑψώσεως· ζητοῦνται εἰς τὰ 188 1)2 τοῖς μετρητοῖς καὶ 121 διὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Αἱ *Πιστωτικαὶ* 353—355.

Αἱ *μετοχαὶ* τοῦ σιδηροδρόμου 355—360 φαίνονται δὲ ὑποστηρικμέναι.

Ἐν γένει ἡ κατάστασις τοῦ χρηματιστηρίου ἤρχισεν ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνούς.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ διανομεὺς Ε. εἶναι ὀλίγον Ἀγαθόπουλος.

Εἰς συνδρομητὴν του ὅστις ἀρνεῖται νὰ τὸν φιλοδωρήσῃ τὴν Πρωτοχρονιὰν τοῦ λέγει :

πῶσει. Ὅθεν ἐταμίευσε τὴν ὀργὴν του ἐν ἑαυτῇ καὶ ἐπεφυλάχθη.

— Εἰπέ, τίς μὲ ἐζήτηι, εἶπε πρὸς τὸν σκοπὸν.

— Σὲ ζητοῦν ἀπὸ μίαν λέμβον, αὐθέντα. Εἶναι ἐκεῖ εἰς τὴν πρῶραν.

Ὁ Μαῦρος προέβη πρὸς τὴν πρῶραν.

— Τί θέλετε; ἠρώτησε τοὺς ἐν τῇ λέμβῳ.

— Ἐχω ἐπιστολὴν διὰ τὸν ἀρχηγόν, αὐθέντα.

— Καὶ τίς εἶσαι σύ;

— Εἶμαι ἀπεσταλμένος εἰς τὴν ἐξοχότητά του.

— Ἀπὸ ποῖον;

— Τὸ λέγει ἡ ἐπιστολή μου.

— Πόθεν ἔρχεσαι;

— Ἀπὸ τὴν Πάτρων.

— Ἐλα ἐδῶ. Τώρα θὰ ἐξυπνήσῃ ὁ ἀρχηγός.

Ἡ λέμβος ἐπλησίασε πρὸς τὴν ἀναβάθραν, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ὠμίλει πρὸς τὸν Μαῦρον, ἀνέβη εἰς τὸ κατὰ στρωμα.

Ὁ Μάρκος Σανούτος εἶχεν ἀφυπνισθῇ πρὸ πολλοῦ, καὶ ἐκ τοῦ θορύβου, ὅστις ἐγένετο ὡποσδήποτε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μέχρις οὗ ἀναβῇ ὁ γραμματοφόρος, ἐνόησεν ὅτι συνέβαινε τι καὶ ἐκάλεσε τὸν Μαῦρον.

— Τί τρέχει, Μαῦρε;

— Ἐφεραν ἐπιστολὴν διὰ τὴν αὐθεντίας σας, εἶπε μετ' ὀλιγωρίας ὁ Μαῦρος.

— Ναι, ἀλλὰ θέλω νὰ μοῦ τὸ δώσετε ἐγγράφως!!

Ὁ κύριος Εὐσέβιος ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ τὰς συχνὰς ἀπουσίας τῆς συζύγου του· τὴν ἐκδικεῖται δὲ πάντοτε εὐφυολογῶν.

Τῆς προάλλαις, ἦτο πάλιν κλειδωμένη εἰς τὸ δωμάτιόν της.

— Βρὲ γυναῖκα, τί ἔκαμνες τόσῃν ὥρᾳ;

— Ἦτανε, καλὲ, ὁ κουρέυς· μοῦ ἔκαμνε κατσαρὰ τὰ μαλλιά μου.

— Ὅσο γι' αὐτὸ ἡ παρουσία σου ἦτο πολὺ περιττή!

Φοιτητὴς τῆς νομικῆς, ὀλίγον οἰκονομολόγος μονολογῶν:

— Τί διάβολο! Ἀπόψε ἔχω ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ διαβάσω Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον, ἀλλὰ δὲν ἔχω χρήματα νὰ ἀγοράσω κερί. Ἄς πουλήσω λοιπὸν τὸ Ῥωμαϊκόν μου δίκαιον, νὰ μπορέσω νάχω φῶς στὴν κάμαρά μου.

— Καϋμένε ξέρεις, ἡ Ἐλένη μοῦ κάκισε, γιατί σπὸ χορὸ ἐπάνω δὲν πρόσεξα καὶ τὴν ἔρριξα. Τί νὰ τῆς πῶ νὰ τὴν πάρω τὴν καρδιά της;

— Πέ της πῶς ἤσουν αὐτὴ μεθυμένος.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

τεχνίτης εἰδικὸς προσελήφθη εἰς τὸ προσδευτικώτατον καὶ ὅλως παρισινὸν ρυθμὸν Κρυστάλλινον Κουρεῖον **Φιλίππου Γεωργαντᾶ**, Ὀδὸς Αἰόλου, οἰκία Μελά.

— Ἄς ἔλθῃ ἐδῶ.

Ὁ Μαῦρος ἔστρεψε τὰ νῶτα καὶ ἀνέβη εἰς τὸ κατὰ στρωμα. Τὸ βλέμμα του ἐξέφραζε μῖσος μᾶλλον ἢ στοργήν. Δὲν ἠγάπα πλέον τὸν Σανούτον. Ἐξέλιπεν ἡ ἐκφρασις ἐκείνη τῆς φαιδρᾶς ὑπουλότητος καὶ τῆς εἰρωνικῆς ἀφροντισίας. Τὸ βλέμμα του εἶχε βαρὺ εἰς χολὴν καὶ εἰς λύθρον. Ἦτο στυγνὸν καὶ ἀπαίσιον. Καὶ ὅμως ὁ Σανούτος ἐξηκολούθει ἔτι νὰ τὸν ἐμπιστεύεται. Δὲν ἔπραττε τοῦτο οὔτε ἐκ προαιρέσεως οὔτε ἐκ συνηθείας. Συνησθάνετο καὶ αὐτὸς ὅτι ὁ Μαῦρος τῷ διέφευγεν. Ἀλλ' ἐν τῷ κενῷ ὅπερ ἐσηματιζέτο ὀλονέν περὶ ἑαυτὸν, ἠναγκάζετο νὰ ψηλαφᾷ, νὰ ζητῇ ἔρεισμά τι, μοχλὸν ἢ βακτηρίαν τινά. Ἐπραττε τοῦτο εἰμαρμένως. Ὑπῆρχον στιγμαὶ, καθ' ἃς ἡσθάνετο ἀληθῆ στοργὴν πρὸς τὸν Μαῦρον. Τὸν εἶχεν ὑπηρετήσῃ καὶ τὸν ὑπηρετεῖ εἰσέτι. Ὁ Σανούτος ἐνόμιζεν ἑαυτὸν εὐγνώμονα. Τὸν ἠγάπα, ὅπως ἀγαπᾷ ὁ τύραννος τὸν δῆμιον, τὸν ὑπηρετὴν καὶ ἐκτελεστὴν τῶν διαταγῶν του. Αὗται ἦσαν αἱ στιγμαὶ τῆς ἡρμαίας ὁδύνης, τῆς ἀπομονώσεως καὶ τῆς ἐν τῇ συνειδήσει ἐγκλείσεως. Ἀλλ' αἱ στιγμαὶ αὗται ὑπεχώρουν εἰς τὴν ἀγωνίαν, εἰς τὴν λύσσαν, εἰς τὴν παραφροσύνην. Τότε τὸν ἐμίσει, ὅπως αὐτὸς πάλιν ὁ τύραννος μισεῖ καὶ καταράται τὸν δῆμιον, τὸ ὄργανον τῶν ἀπανθρωπιῶν του.

(ἀκολουθεῖ)

Μποέμ.